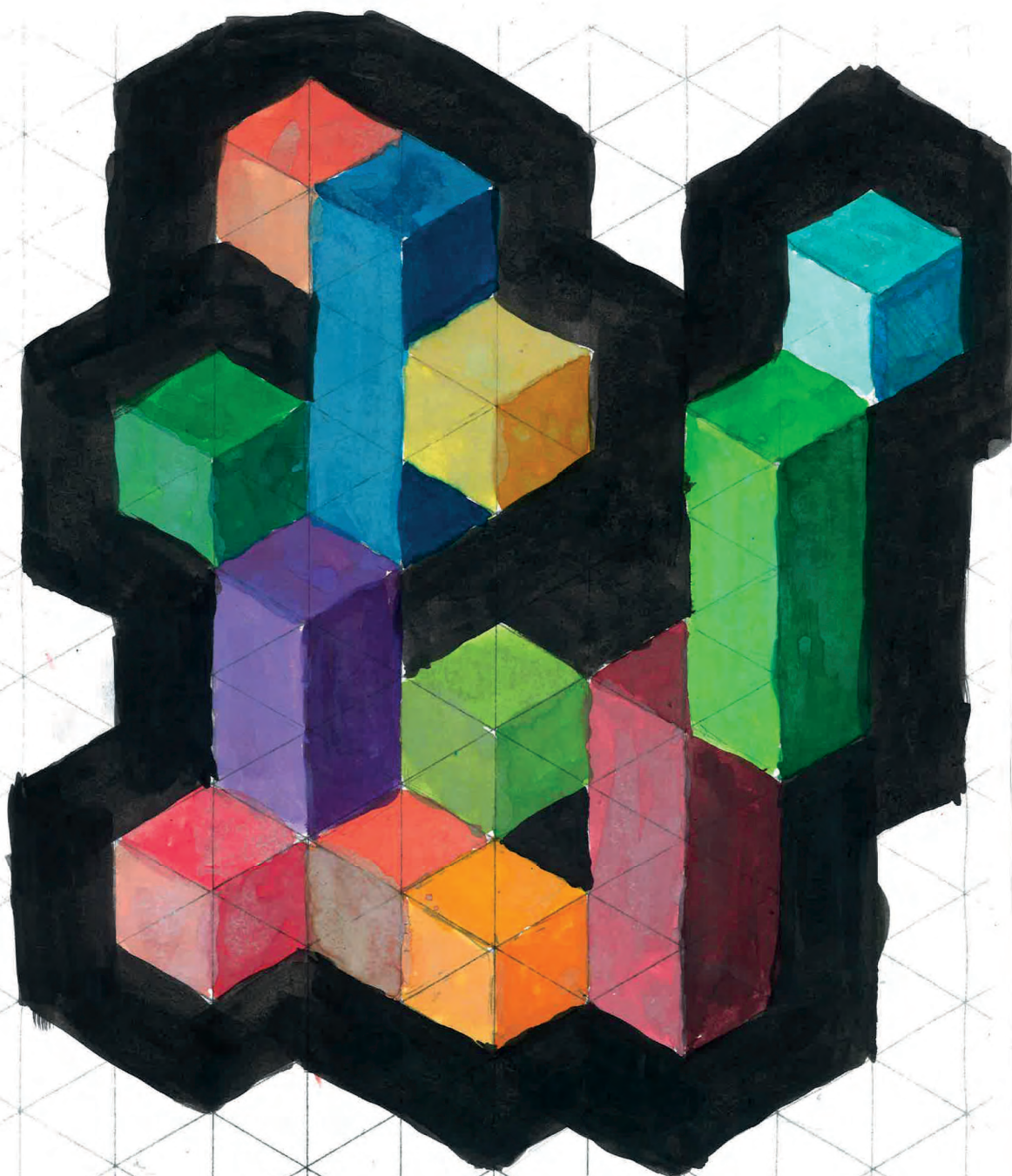

2019. január-
február

ifj

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola lapja, 3. évfolyam 3. szám

újság

A címlapon látható kép a 6. osztály festésóráján készült

Tartalom, Impresszum 2

Kincskereső

Az orsó, a vetélő meg a tű – Kovács Ágnes meseterapeuta rovata

A meséhez az illusztrációt Porgányi Bence készítette 3-4

Iskolai élet

Bazár 2018 5

Színes 6. osztály 6

Ébredező méhkaptár 7

Évesmunkák – 8. osztály 8-11

Parton a hal – 12. osztály 12-15

Kísérleti epocha a felső tagozaton

Földön Kívül 16-17

Kozmetikai vállalkozás 18-19

Boldogságkeresés 20-21

Én így gondolom, és te? 22-23

Hang-szerelés 24

Evés-ivás Budapesten – Nyelvi kísérleti epocha 25-27

Kvartett

Megkérdeztük 28-29

Programajánló kintre-bentre

Kirándulás – Lőrinczné Deák Eszter rovata 30

THC

Termékajánló 31

Gyereksarok

Rejtvények, feladványok – György Kristóf 32

Impresszum

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola kéthavonta megjelenő lapja • Szerkesztők: Fürjes Gabriella, Kovács Ágnes, Szűcs-Buzási Ágota • Művészeti vezető: György József • Olvasószerkesztők: Magyar Judit, Szűcs-Buzási Ágota • Tördelő: Tóth Norbert, Ligetfalvi Zsolt • Megjelenik kéthavonta • Kiadja a Pesthidegkúti Waldorf Iskola • Felelős kiadó: Kökénydi Ákos • Az iskola címe: 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15-17. • Telefon: +3613974468 • Honlap: <http://www.phwi.hu> • E-mail: lapszerk@phwi.hu • Nyomdai kivitelezés: Cewe Magyarország Kft., 1135 Budapest, Béke u. 21-29. • Nyomdai üzletágvezető: Hudák Ádám

AZ ORSÓ, A VETÉLŐ MEG A TŰ

(Grimm-mese)

Élt egyszer egy faluban egy szegény árva lány. Apja-anyja még kiskorában meghalt; nem volt neki egyéb rokona, csak a keresztanyja.

Az egymagában éledgelt házacskájában a falu végén, és szövésből, fonásból, varrásból tengette az életét. Magához vette a kis árvát, tisztességgel felnevelte, és már korán munkára szoktatta.

Mikor a lányka tizenöt éves lett, az öregasszony hirtelen megbetegedett. Érezte, hogy nem sok ideje van hátra; ágyához hívta hát a keresztlányát, és így beszélt hozzá:

– Édes lányom, tudom, itt a végem. Neked adom a házacskámat, legalább fedél lesz a fejed fölött, és rád hagyom az orsómat, a vetélőmet meg a varrótűmet, azzal megkeresheted a kenyeredet.

Azzal megáldotta a lányt, még egyszer lelkére kötötte, legyen mindig szorgalmas és jámbor, aztán lehunyta a szemét, és meghalt.

A keresztlánya megsiratta, illendően eltemette, és attól fogva egyedül élt a faluvégi kis házban. Szorgalmasan dolgozott, szőtt, font, varrogatott, s amit csak tett, azon mind megfogant az öregasszony áldása. A kamrában mintha magától szaporodott volna a len, és valahányszor egy-egy kendőt vagy szőnyeget szőtt, valahányszor egy-egy inget megvarrt, mindig járt rá vevő, és tisztességgel megadta az árát. Így hát a lány sosem szenvedett ínséget, sőt még másoknak is tudott juttatni valamicskét a magáéból.

Abban az időben történt, hogy a király fia végigjárta az országot, és feleséget keresett magának. De mert szegényt nem volt szabad választania, gazdagot meg ő nem akart választani, azt mondta:

– Azt veszem el, aki egyszerre a legszegényebb is, meg a leggazdagabb is.

Útja során elért abba a faluba is, ahol az árva lány éledgelt. Szokása szerint nyomban kérdezősködni kezdett, ki a leggazdagabb és ki a legszegényebb lány a faluban. Először a leggazdagabbat nevezték meg neki; a legszegényebb meg – mondták –, egy kis házban lakik az alvégen.

A leggazdagabb lány már reggel óta kint ült a kapujukban. Felcicomázta magát, kevélyen páváskodott, s amikor a királyfi odaért, fölkel, elébe ment, és illegve-billegve mélyet bókolt előtte. A királyfi éppen csak végigmért; nem szólt egy árva szót sem, meghúzta a kantárszárát, és továbblovagolt. Poroszkált a szegény lány házacskája felé.

Bezzeg az nem lopta a napot a kapuban! Bent ült a szobában, és szorgalmasan font, nem törődött semmi mással, csak a finom szállal meg a pergő orsóval. Hanem azért egyszer mégis föltekintett, s akkor észrevette, hogy a királyfi beles az ablakon. Mélyen, nagyon mélyen elpirult, lesütötte a szemét, és szaporán font tovább. Hogy a szál ezúttal elég sima lett-e, azt én nem tudom; csak annyit tudok, hogy a lány addig fonta a fonalat, addig járatta az orsót, míg a királyfi el nem lovagolt. Akkor aztán felállt a rokka mellől, kitérta a szoba ablakát, s azt mondta:

– De nagy hőség van idebent!

És utána nézett a királyfinak, nézte, ameddig csak a fehér tollat látta, amelyik a kalapján lengedezett.

Mikor már a toll is eltűnt a messzeségben, visszaült a rokkájához, és tovább font. Egyszer csak eszébe ötlött egy réges-régi mondás, még a keresztanyjától hallotta, az szeretne munka közben hajtogatni. A lány eltűnődött rajta; észre se vette, egyszer csak elkezdte dúdolni:

Orsóm, orsóm, menj ki szépen,
hozd ide a vőlegényem.

Az orsó abban a pillanatban ugrott egyet, és kiperdült az ablakon. A lány elámult, odaszaladt az ablakhoz, s az orsója után nézett. Hát látja: nagy vígan táncol tova a mezőn, és csillogó-villogó aranszálat gombolyít le maga után. Pergett, pergett, aztán hirtelen eltűnt a szeme elől.

Több orsó nem volt a háznál; a lány nem tehetett jobbat, elővette a vetélőt, leült a szövőszékhez, és szöni kezdett.

Míg a vetélő ide-oda járt a kifeszített szálak közt, és zizegve, zümmögve szötte a vásznat, az orsó egyre tovább pergett, árkon ugrott át, bokrot szökött keresztül, s mire a szál a végére járt, utolérte a királyfit. Az igen elcsodálkozott.

– Hát ez mi? – kiáltotta. – Csak nem az utat akarja mutatni nekem ez az orsó?

Megfordította a lovát, és visszaügetett az aranyfonál mentén.

A lány pedig egyre a munkája mellett ült, s egyszerre csak dúdolni kezdte a réges-régi kis dalt:

Vetélőcském, szőjél szépen,
hozd ide a vőlegényem.

A vetélő abban a pillanatban elpattant előle, kiugrott az ajtón, s ott a küszöb előtt gyönyörű szőnyeget kezdett szöni, olyan szépet, hogy szebb talán még nem is volt a világon. A két szélén rózsák, liliomok díszeltek, középtűt aranymezőben zöld indák tekeregtek, köztük nyulacskák ugrándoztak, őzikék kandikáltak, szarvasok szökelltek, az ágakon meg tarka madarak ültek; egyéb sem hiányzott, mint hogy nótázni kezdjenek.

Megszökött hát a vetélő is. A lány mit tehetett mást? Elővette a tűjét, s varrni kezdett. Közben pedig azt dúdolta:

Takaríts ki, tűcske, szépen,
mindjárt itt a vőlegényem.

A tű abban a pillanatban kiugrott a kezéből, s mint a villám, elkezdett ide-oda cikázni a szobában. Mintha csak láthatatlan szellemek dolgoztak volna a nyomában, ide villant, oda villant, s lám asztalra, padkára szép zöld terítő borult, a székekre bársony feszült, az ablakon finom függöny fehérlett. Az utolsó tűvillanáskor a lány kitekintett, és meglátta a messzeségben a királyfi kalapján a forgó fehér tollát.

Jött, jött a királyfi, amerre az orsó az aranyfonállal az utat mutatta. Odaért a házhoz, leszállt a lováról, bevonult a pompás szőnyegen a szegényes kis házba; a szobában ott találta a lányt. Egyszerű volt a ruhája, de úgy ragyogott benne, mint bokron a rózsza.

– Te vagy egyszerre a legszegényebb is, meg a leggazdagabb is – mondta a királyfi –, gyere velem, légy a feleségem!

A lány egy árva szót sem szólt, csak mosolygott, és a kezét nyújtotta feléje. A királyfi megcsókolta, kivezette a házból, nyergébe emelte, és hazavitte a palotájába.

Megülték a lakodalmat, az orsót a vetélőt és a tűt pedig elhelyezték a királyi kincseskamrában. Ország-világ a csodájukra járt; ők pedig nagy becsben tartották a kedves szerszámokat, amíg csak éltek.

Bazár

Igazán távoli eseménynek tűnik ebben a korán érkezett szikrázó tavaszban a 2018-as Bazár. Pedig utolsó dekorációs elemeitől csak a napokban búcsúztunk el. Öröm volt szervezni, öröm volt közös munkával létrehozni egy ilyen emlékezetes eseményt, öröm volt a részese lenni.

A bazári bevétel felére – ahogy a korábbi években is – pályázhattok.

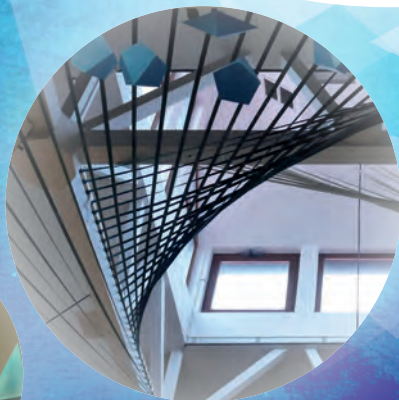
Ez az összeg idén **327.000 Ft**, mely arra vár, hogy nemes célra fordítsuk.

Szívesen támogatunk éves munkát, kirándulást, tanári vagy egyéni kezdeményezést, szociális célokat. A pályázatokat e-mailben

a **bazar@phwi.hu** címre vagy a titkárságon írásban várjuk **március 31-ig**.

Elbírálási határidő: április 14.

Yvonne és a 3. osztályos szülők

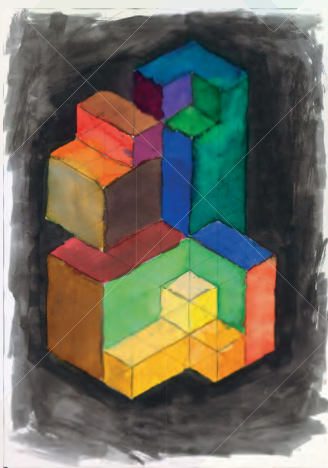
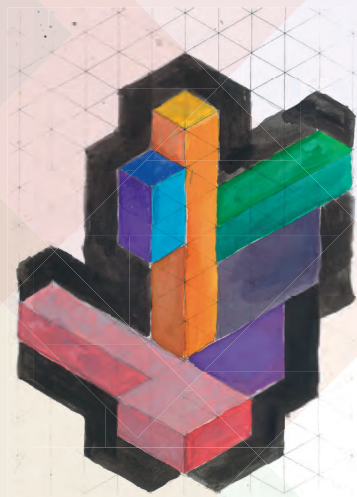
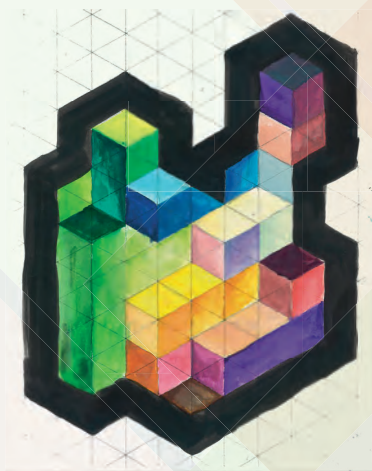

Színes 6. osztály

A hatodik osztállyal a téli szünet után ebben a szürke, színtelen időben elővettük a gombfestéket, és minden színt kevertünk minden színnel, sokféle zöldet, sárgát, pirosat, barnát stb. festettünk a lapra. Szébbnél szebb árnyalatokat, új színeket fedeztünk fel!

Aztán kockákból építkezve elrendeztük és színes építménnyé váltak a lapon. A kész munkákat szemlélve pedig teret, térbeliséget fedeztünk fel nemcsak a forma, hanem a színek által is. Izgalmas volt.

Erdős Edina

Ébredező méhkaptár

Közeleg a méhek munkával teli ideje

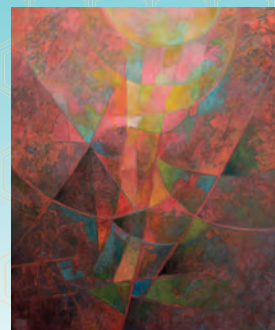
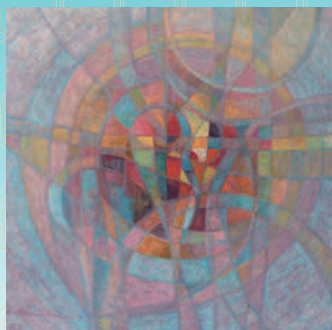
November óta keveset láttuk a méhecskéket. Minden észrevétlenül történt, nem látható módon. Csak ritkán tudtak kirepülni a kaptárból.

Novemberben és decemberben nincs fiasítás, a királynő vagy más néven méhanya nem rak új petét. Januárban, amikor kint a leghidegebb van, a család ismét fiasításba kezd, a petékből kikelő lárvák táplálásába. Ehhez 36 °C-os meleget kell teremteniük a kaptárban, amit természetesen hőmérő nélkül tesznek, mint ahogy nekünk, embereknek sincs szükségünk rá, az emberi természet magától szabályozza a hőmérsékletét.

Januárban még egészen kicsi ez a fiasítás, fagyos, hideg idő van odakint, aztán tavaszra, hétről hétre fokozatosan nagyobb lesz. A gyümölcsfák virágzására már népes méhecskesereg repül ki, hogy beporozza a cseresznye-, barack- és almafáinkat. Más rovaroknál ez nem így van, a darazsak vagy a dongók esetében például csak a királynő telet át egy védett helyen, amit tavasszal elhagy, hogy megfelelő fészkelőhelyet találjon. Kezdetben egymaga végez minden feladatot a fészkerakástól a lárvák táplálásáig. Ősz lesz, mire sokan röpködnek körülöttük.

A méhésznek van ideje télen, így a méhek életéről is olvashat. Így bukkanhat olyan írásra, melyben különleges dolgokat tud meg a méhek intelligenciájáról.

Egy kutató megfigyelt egy méhecskét. Számat ragasztott a hátára, így tudta követni egész nap mindenhová. Cukrosvíz-itatókat tett ki bizonyos távolságra egymástól. (Valószínűleg ez ősszel történt, mert amikor nektárt is találnak a méhek, nem fanyalodnak a cukros vízre.) Ez a méhecske megtalálta a cukros vizet, visszarepült vele a kaptárba, és ott a méhek táncával „elmesélte”

Hegedűs Miklós e két festményét szemlélve átélhetjük, milyen nagy utat tesznek meg a méhek januártól áprilisig.

a többieknek, hol találta. Ezalatt azonban a méhészt áthelyezte a cukros vizes itatót egy másik helyre.

A méhecske újra kirepült a korábbi lelőhelyre, de azt nem találta. Mit csinált ekkor? Megdöbbenünk rajta: nem repült vissza a kaptárba, hogy onnan indulva keressen új itatót, hanem egyenesen egy másik itatóhoz repült. Az történt, hogy mialatt ő eltáncolta a saját itatója helyét a többi méheknek, azalatt egy másik méhecske táncából megtudta, hol talált az itatót. Kirepülve, amikor nem lelte korábbi helyén a cukros vizet, ő közvetlenül a másik méhecske által leírt helyre repült.

Alfons Wirth (Fordította: Radics Helga)

Beszélgetés a méhek életéről az iskolában

2019. március 22-én 18–20 óráig szeretettel hívjuk a szülőket, a tanárokat és az érdeklődő diákokat egy beszélgetésre az eurythmiatemerembe a méhek életéről.

*Pintér Eszter (osztálytanító),
Radics Helga (szülő),
Alfons Wirth (méhészt)*

További információ:
06 70 338 7079
iskolameheszet2019@gmail.com

Évesmunkák 2019 – 8. osztály

Aal Rin

Az évesmunkám művészi része egy jazz-ragtime zongoradarab, melyet az előadásomon fogok előadni. Azonkívül tapasztalataimról fogok mesélni, és egy kicsit a zeneszerzés történetéről. Ha érdekel a zene, akkor ez valószínűleg tetszeni fog. Mindenkit szeretettel várok!

Baktay Lili

Évesmunkám során a mindennapi életben való kutyakiképzéssel foglalkoztam. Szeretettel várok bárkit az előadásomon, akinek volt, van, vagy lesz kutyája, és érdeklí a kiképzés, annak történelme, valamint a véleményem szerinti legjobb módszer.

Barker Lia

Az évesmunkám az, hogy egy simiruhát varrtam a 20-as évekből. Ha érdekel a divat, a varrás és ez az egész korszak, ülj be, mert szeretettel várok mindenkit!

Császma Dániel

Az évesmunkám témája a műfordítás. Belevágtam egy regény fordításába, és közben megismertem a műfordító szakmával. Előadásomból

kiderül, hogy milyen nehézségekkel találkozok egy amatőr fordító és könyvtervező.

Darabos Júlia

Az akupunktúrával foglalkozom szeptember óta. Ez a hagyományos kínai orvoslás egyik ága. Az ember, a növények, az egyensúly az egészség mind ennek a műfajnak a részei. A testet és a lelket egyként kezeli. Amibe én beleszerettem, az a gondolkodásmód, mely szerint gyógyítjuk az egész testet. Mindenkit sok szeretettel várok!

Emődi-Kiss Bálint

Évesmunkaként képeket festek vízfestékkel. 32 képet festettem, köztük két nagyot. Tájakat és házakat festettem minél élethűbb módon. Mindenkit szeretettel várok!

György Patrik Márton

Engem mindig érdekelt az elektronika világa (habár egészen mostanáig nem nagyon értettem hozzá), ezért is választottam évesmunkának a távirót. Az idei tanév alatt elkészítettem saját tervezésű távirómat. Az előadásom mind az évesmunkám megépítéséről, mind a táviróról is beszélni fogok. Ha érdekel, gyere el bátran!

Karakai Pál

Évesmunkám során egy terepasztalt építettem, mellyel egy régi álmom vált valóra. Ez az ötlet már harmadik osztályos koromban jött, bár akkor egészen más terveim voltak. Előadásomon a terepasztal építéséről és a vasútmodellezés rövid történetéről fogok mesélni.

Kárpáti Péter Bálint

Az évesmunkám a brownie-sütés, és annak díszítése különböző krémekkel, csokikkal.

Kertész Barnabás

Én a szélkormányral foglalkoztam az év során, ami egy vitorlaseszköz. Ez teljesen automatikusan kormányozza a hajót. Ha érdekel a vitorlázás, ez az eszköz is érdekelhet. Szeretettel várlak!

Kovács Emma

Az évesmunkámat az 1900-as évek változó hajdivatjáról írom. Évtizedenként elkészítem a saját hajamon az akkori divatot, így tíz frizura lesz, és az egyiket elkészítem parókán is, azt behozom az előadásomra.

Kövári Szellő

Az évesmunkám során megfigyeltem, hogyan fejlődött a divat a kezdetektől napjainkig, és

külön foglalkoztam a 70-es, 80-as és 90-es évek divatjával. Összeállításokat készítettem az évtizedekről, és ezekről divatfotókat készítettem. Nagyon érdekes volt látni, hogy a divat hogyan formálódik és alakul.

Kulcsár Sára Gizella

Az évesmunkám során a bőrrel foglalkoztam, azon belül is egy kantárat készítettem. Megtanultam a bőrrel dolgozni, és bevezettek a bőrös szakma rejtelmeibe. Így már segítség nélkül is tudnék csinálni egyet. Az évesmunkám végén egy próbát teszek, hogy sikerült-e erőse készítenem, vagy csak dísz lesz.

Lampert Emma

Az évesmunkám során a szőnyegszövésről, a szőnyegek történetéről és eredetéről foglalkoztam. Ezenkívül még a szövés alapszabványait és mintázásaival.

A művészi munkám egy kisebb szőnyeg, melyből a későbbiekben egy hátizsákot készítettem.

Mihálcz Ábris

Évesmunkának egy íróasztalt készítettem. Az asztalt fenyőfából csináltam, és építettem bele egy fiókos szekrényt is, két fiókkal és felül egy polccal. Mindenkit szeretettel várok!

Molnár Iván

Előadásomon azt az 1,80 m fesztávolságú, vitorlázórepülőre emlékeztető formájú, négy szervomotorral és egy brushless motorral működte-tett balzafa rc. repülőt fogom bemutatni, melyet az elmúlt hónapokban készítettem.

Sáhó Bence

Évesmunkámban a makettezés a főszerep, de azoknak is ajánlom az előadásomat, akik a repülés után érdeklődnek.

Sáhó Petra

Évesmunkámat azoknak ajánlom, akiket érdekel az illatok világa, amely jelen van mindennapi életünkben.

Sárközy Gergely

[...]

Sass Bendegúz

A ház oromzatán lévő tetőtéri kijárat biztonságosabb használata érdekében az év során ácsoltam elé egy erkélyt. Előadásomban a tervezés dilemmáit, a csiszolás nehézségeit, az építés buktatóit, és a munka utáni elégedettséget bemutató prezentációban lehet részed. Reményeim szerint a ház e dísze nem csak virágtartónak lesz alkalmas

a későbbiekben, hanem itt hallgathatom majd a tavaszi madárcsicsergést, és innen figyelhetem a postást.

Sikos Dani

Az előadásom gasztronómiai témát érint. Ez pedig nem más, mint egy finom, szaftos marhasült. A steakekről lesz szó: az én tanulási folyamatomról, és tapasztalataimról.

Az előadás végén elkészítem a számomra tökéletes húst, így tapasztalni lehet majd, hogy miről is volt szó. Remélem, hogy a prezentáció végén elértem a célokat: meg tudom győzni a hallgatóságot, hogy a steak, melyet elkészítetek, nem csak egy sima húsdarab, sokkal több annál...

Soltész Emma

Évesmunkám során a lovak személyiségével és rajzolásával foglalkoztam. 12 lovat választottam ki, akiket lerajzolok és leírom külső, belső tulajdonságaikat, személyiségüket és a velük való kapcsolatomat. Mindezt egy rajzolt naptárban fogom összefoglalni.

Szántó Balázs

Évesmunkámnak az asztalkészítést választottam. Egy különleges, részben epoxy-gyantából kiöntött díszasztalt készítettem. Előadásomon bepillantást nyerhetsz az asztalkészítés rejtelseibe.

Székely Marci

Az év folyamán én az afrikai dobokkal foglalkoztam. Ezekben belül is leginkább a djambével, ami egy tábortűzi dob, melyet valószínűleg ti is ismertek. Természetesen művészi munkaként egy ilyen készítettem el. Ha esetleg érdekel a zenélés/dobolás, gyere el, mert lehet hogy akkor az én előadásom is tetszeni fog.

Üsztöke Léna

Az éves munkámat a színházról írom, ez azt jelenti, hogy írok a színház történelméről, hogy milyen volt akkor. A Katona József Színházzal is foglalkozom, egy bizonyos darabról, és hogy milyen volt a közösség. Írni fogok a 12. osztály darabjáról, és a próbafolyamatokról.

Üsztöke Mira

Az éves munkámat a cukrászatról írom. Klasszikus és modern formában fogok süteményeket csinálni. Cukrászdákról és azok kultuszáról fogok előadást tartani.

Vámosi Bendegúz

Az éves munkám témája busómaszk faragás, melyet a busójárás hazájában, Mohácson készítettem el egy busómaszk faragó művész segítségével. Az előadásomban szó lesz a busók öltözékéről, kellékeiről, a busójárás történelméről és persze a maszkom készítéséről. Mindenkit szeretettel várok!

Vass Vince

Az éves munkám egy elektromos terep gokart megépítése, melynek vázát teljes egészében én terveztem. Az előadáson ennek megépítéséről, tapasztalataimról fogok beszélni, továbbá egy általam készített pár perces filmben végigkísérhetitek az egész folyamatot.

Verschoor Lilian

Én festettem az éves munkám során. Összegyűjtöttem néhány ember véleményét és érzését három darab festményemmel kapcsolatban, és ezeket összegezve megnéztem, az embereknek mennyire különbözik a véleménye, mennyire látják máshogy a festményeket. Ezen kívül még saját gondolataim és tapasztalataim szerint foglalkoztam különböző érzésekkel.

Balázs Júlia: Parton a hal – a 12. osztály előadása

Ulicska Sárát kérdeztük, aki az egyik szereposztásban Marit, a másokban Hollundernét alakította.

Felnőtt érzéseket jelentettél meg. Mennyire tudjátok hitelesen átélni ezeket? Van-e, volt-e hasonló élményed, mely segítette a behelyezkedést?

Bár korban nem is állnak feltétlenül nagyon távol tőlünk a darab szereplői, konkrét problémáik mégis ismeretlenek számunkra. Sok drámafakultációs darabra kaptuk különféle fesztiválokon azt a kritikát, hogy túl fiatalok vagyunk egy-egy karakter eljátszásához, mert hogy nem éltük át még azt, amin keresztülmegy az a szereplő. Amellett, hogy sok képzett felnőtt színésszel is elég sokszor előfordul ez, én sem magamnál, sem másoknál nem éreztem azt soha, hogy ez megoldhatatlan problémát okozna. Úgy látom és érzem, hogy a magunk módján át tudtuk élni ezeket a felnőtt érzéseket, melyekben bár nem tudatosan, mégis segítségünkre voltak saját élményeink is. Hogy ez mennyire lett hiteles, arról a nézőket kell megkérdezni.

Felnőttesdít játszottok, tetszik ez neked? Ad valamit a jövőre nézve?

Nekem ez elképesztően tetszik! Jó kísérletezgetni, játszani, és ennyire belemenni valamibe, s mindezt a színpadon tenni, ahol gyakorlatilag bármit megtehet az ember.

Azon túl, hogy jó élmény, magát is jobban megismerheti az ember egy ilyen munka közben, és elkerülhetetlen, hogy a darab által felvetett kérdések bekúszzanak az ember fejébe. Nekem az egyik karakteremben, Mariban sikerült felfedeznem, hogy minél jobban küzd valamiért, annál esélytelenebb, hogy elérje a célját, mert nem képes meglátni, megérteni más embereket, hanem csak megrögzötten kapálózik, aminek nem lesz foganatja. Számomra ez az észrevétel nagyon fontos volt, mert hasonlóságot véltem felfedezni köztem és Mari között, messzebből ráláttam a problémára, anélkül hogy bármilyen rossz érzést keltett volna bennem. Szerintem mindenki talál valami hasonló, számára értékes útravalót.

Véget ért. Hiányzik? Láttál olyan színészi alakítást, mely meglepett? Kihozta-e valakiből ez a darab a maximumot?

Még nem teljesen fogtam fel, hogy vége van. Furcsa visszatérni a rendes kerékvágásba, most nem érzem normálisnak, de én a próbákat általában pár hét elteltével kezdem el hiányolni. Most csak azt érzem, hogy szívesen belekezdének még egy darabba.

Nagyon érdekes volt az osztálytársaimmal játszani, legutóbb négy éve volt ilyen. Nem mintha azt gondoltam volna, hogy rossz lesz, de nagyjából mindenki meglepett. Azt hiszem, hogy mindenki kihozta magából a maximumot, és az volt az érzésem, hogy mindenki neki való feladatot kapott. A legtöbb embernek nem volt sok ideje

meglepően békés próbáink voltak, én nagyon élveztem őket. Az előadás közeledtével össze kellett magunkat szedni és koncentrálni, de erre is hamar ráérezünk. Szeretem, ahogy Péter rendez, nem szorítja korlátok közé az embert, hagyja, hogy megszülessen benne az adott karakter. Ez nekem kifejezetten fontos, mert elég sok idő kell ehhez az én esetemben. Természetesen ad utasításokat, és segít, ha kell, az én rengeteg hülye kérdésemre is mindig válaszol. Úgy terelget minket, hogy közben szabadságot ad nekünk, és ahogy én látom, ez elég jól működik. Bárki beleszólhat a rendezésbe, aki részt vesz a munkában. Nyilván Péter dönti el, hogy végül mi kerül bele a darabba, mi nem.

Miről szólt számodra ez a darab? Te milyen Liliom lennél? És milyen Julika?

megmutatni magát a színpadon, pedig vannak, akiket szívesen néznék még, de ez a létszám miatt nem egyszerű. Ennek ellenére rendkívül emlékezetes és erős szerepeket lehetett látni szerintem.

Mesélj a próbákról, a rendezésről. Hogyan voltál benne?

Hála istennek már január elején elkezdtünk próbálni, 5-6 hetünk volt összerakni a darabot. Eleinte csak hétfégenként próbáltunk, aztán az előadást megelőző két hétben feszítettebbé vált a tempó, csináltuk, amíg tudtuk. Barátságos és

lálása. Többször beszélgettünk arról, hogy a két főszereplő, Liliom és Jani, mennyire nem találják a helyüket a világban, nem tudnak úgy létezni, ahogy azt a társadalom, az élethelyzetük, a körülöttük lévő emberek elvárják, de ami szerintem a legszomorúbb, hogy nem tudnak úgy sem élni, ahogy nekik jó lenne. Liliomnak is, Julinak is borzasztó lennék, de nagyon szívesen eljátszanám mindkét szerepet. Távol állnak tőlem, ezért iszonyatosan izgat, hogy mi van bennük, szeretném

mélyebben megérteni őket. Mindketten baromi érdekesek, együtt meg aztán végképp. Egyrészt lehetetlennek tűnik, hogy két ilyen ember egymásra találjon, másrészt szinte egyértelmű. Szép és ettől aztán borzasztóan tragikus is a történetük.

Sok érdekes női karaktert hozott a darab. Melyik a kedvenced? Miért?

Nagyon nehéz választani, mondtam is sokszor a próbák alatt, hogy szeretném eljátszani az összes karaktert a darabból, mert mindegyik elképesztő érdekes szerintem. Marikát, Juli barátnőjét nagyon szeretem, mert amellett, hogy ostobasága sokszor jó humorforrás, számomra egy érdekes jelenséget mutat be, az igyekezete, ahogy Julinak segíteni és egyáltalán boldogulni próbál, szerintem lenyűgöző.

Vannak-e terveid a színjátszással?

Ijesztő számomra ez a kérdés. Nagyon szeretem csinálni és egyre többet gondolkodom azon,

hogy nem szeretném abbahagyni, de konkrét tervekről nem tudok beszámolni, próbálok addig húzni a döntést, amíg lehet.

Véget ért egy hosszú folyamat, hogy érzed magad?

Nagyon magával ragadó és elképesztő időszak volt, amihez nem sok hasonló történt velünk eddig. Nem igazán tudom elhinni, hogy vége van. Kifáradtunk, lebetegedtünk, úgyhogy itt volt már az ideje, de furcsa, hogy már nincs. Még nagyon él bennünk a darab, folyton a szövegeket mondjuk, mindenről az jut eszünkbe, beszélünk is róla, néhány kellék még a teremben hányódik. Ha ezek is elmúlnak, és nem lesz már része a mindennapjainknak, akkor szomorúbb leszek. De attól, hogy együtt van az osztály, kevésbé érződik, hogy vége lett.

A nyolcadikos darabhoz képest hogyan készültek erre az előadásra?

Azon kívül, hogy most a Péterrel dolgoztunk, nem igazán jut eszembe semmi. Ez lehet, hogy furán hangzik, nyilván van is különbség, de amennyire visszaemlékszem, a nyolcadikos darabnál is nagyon természetes volt az egész folyamat. Persze sok munka volt, nagy koncentrációra és energiabedobásra volt szükség, de magától értetődő és elvégezhető feladatokat

kaptunk. Valószínűleg a különbség bennünk van, amivel dolgozni tudtunk, az gyarapodott ez alatt a négy év alatt, ami a nyolcadikos darabunk óta eltelt. Persze nagyobb feladatokat tudtunk már elvégezni, és a végeredmény is más lett, mégsem volt nagyon szembetűnő, jelentőség-teljes változás. Természetes volt mindkettő, kihoztuk a legtöbbet abból, ahol épp tartottunk.

Tapasztalataid szerint hogyan készítenek fel az iskolai drámaórák ezekre a produkciókra?

A drámaórákon az évek során megtanuljuk bármiféle technika vagy hókuszpókusz nélkül belülről felépíteni az aktuális jelenethez szükséges lélekállapotot. Tudatosan nem használtuk szerintem a tanultakat, Péter sem hozta fel vagy kérte számon, de érezhető a hatásuk. Önmagában az is, hogy egyáltalán hozzá tudunk valahogy szagolni egy-egy jelenethez vagy karakterhez, nem ijedünk meg tőle, tudunk vele kezdeni valamit, ennek a jele.

Mi a véleményed a darabválasztásról?

Mikor először hallottam róla, el nem tudtam képzelni, hogyan fog ez kinézni, aztán megtetszett az ötlet, de kicsit tartottam tőle, hogy nem lesz olyan erős. Elég jól el lehetett volna rontani, nem is értem igazából, hogy lett ilyen jó, ez mindenesetre Balázs Julinak köszönhető.

A próbákon szerettem a darabbal foglalkozni, de csak jóval később láttam meg, hogyan megy a két darab együtt, és baromira tetszett! Persze nehéz megállapítani, hogy kívülről milyen és mennyire működik, de nekem összeállt, és örültem, hogy ennyire ránk szabott, különleges darabunk lett, ami szerintem kifejezetten illik hozzánk.

Hogyan helyezed a színdarab kapcsán szerzett élményeidet mostani életedbe?

Nem igazán tudok konkrét példát mondani, pedig lehet, hogy érdemes lenne erre jobban odafigyelni. Sok elrettentő példát mutat szerintem a darab, de igazából azt remélem, hogy a fontos dolgok, legalábbis amiket én annak éreztem, azok beépültek, és jönnek velem tovább anélkül, hogy tudatosan figyelnék rá, hogy az életem

részévé váljanak. Emellett persze ott vannak az alkotó folyamat adta élmények, melyeket remélem, még hasonló helyzetekben is fogok majd tudni kamatoztatni. Önmagában az osztállyal eltöltött idő még közelebb hozott minket egymáshoz, ennek nyoma is maradt bennünk, de ennél többet ilyen kis idő után nehéz kijelenteni.

Mit adott neked a szereped? Mit viszel magaddal belőle?

Ugyanúgy, ahogy a drámafakultációs szerepeimmel is, most is az az érzésem, hogy elsősorban érzékenyebbé és megértőbbé tesznek a szerepek. Az összes. Biztos nagyon jó ember lennék húsz év múlva, ha színésznek mennék! Szerettem megtalálni és átélni egyes szerepek igazságát.

Hollundernét nehezen szerettem meg, nem nagyon tudtam vele mit kezdeni eleinte, aztán egyszer csak megszületett. Egyrésztől nagyon szimpatikus a magától értetődő nagylelkűsége és embersége, másrésztől biztosan nem akarnék úgy élni, úgy megöregedni, ahogyan ő. Folyamatosan zsörtölődve és elégedetlenkedve, amit játszani nagyon élvezetes és nézni (remélem) szórakoztató, de mégsem egy szép jövőkép. Példa és egyben elrettentő példa is.

Azt gondolom, hogy minden szerep elképesztően sokat ad az embernek, akár anélkül, hogy észrevenné. Engem, úgy érzem, nagyon erősítetek.

Lehet-e alternatívája egy másik planétán az emberi történelemnek?

Ezt az izgalmas kérdést feszegette a Földön Kívül kísérleti epocha.

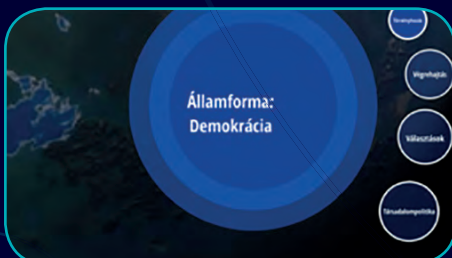
Az epocha első részében foglalkoztunk az űrutazás kérdéseivel, csoportos munkában átnéztük naprendszerünket másik lakható bolygó után kutatva. Ezek után irányt vettünk egy másik naprendszer felé, ahol találtunk egy letelepedésre alkalmas bolygót.

Itt kezdődött a munka oroslánrésze: meg kellett szervezni a kolónia életét a társadalmi szerveződéstől indulva egészen a termelésig. Munkacsoportok jöttek létre, lefedve az összes megoldásra váró feladatot.

Egy rendkívül színvonalas vita után megalakult az állam, államszervezet, létrejöttek a döntési mechanizmusok.

Komoly szavazás folyt városunk elnevezése kapcsán, mely végül a Neo Terra nevet kapta.

Megterveztük a város arculatát, írtuk a krónikát, és szép lassan megismerkedtünk új otthonunk flórájával, faunájával.

Az új planéta új vallást is hozott magával. A népesség kezdetben kicsiny, majd egyre jelentősebb csoportja kezdte követni egy hajdanvolt őshonos civilizáció isteneit.

Az itt talált állatokról és növényekről tudományos rendszerezés készült, nem feledkezve el a névadási kötelezettségről sem!

Éxi Pódia

- Az éxi pódia a bolygón legmagasabb állat.
- Hat lába miatt a legkisebb állat a plánekán, ugyanis 28 órán keresztül is tud "lenni" egy bármely utaló ér.
- Ragadozó, állózatot megmérgező a nyelvén elhelyezkedő köcsökkel. A mérreg pár óra múlva hatni kezd és leállítja az időrendszert.
- Születése után folyamatosan nő egészen a haláláig.
- Legmagasabb példány 140cm hosszú és 100kg nehéz.

Létrejöhettek ünnepeink, elkészült a bolygó címere, új sportnak hódolt a lakosság.

A három hét háromszáz évet ölelt fel a bolygó történetéből, így az epocha végére már milliós nagyvárossá vált Neo Terra.

Végezetül, de nem utolsósorban meg kell emlékezni azokról a kultúrhéroszokról, akiknek jószágos áldása, segítő tevékenysége nagyban hozzájárult új világunk felépítéséhez:

az epocha segítő tanárai: *Gát Anna, Flór Gábor, Plesz Botond, Kökény Ákos.*

A munka PREZI-ben készült. Aki meg kívánja tekinteni, kérem írjon, és meghívjuk a felületre.

Fehér Béla
Hegedűs Péter

Egy izgalmas kozmetikai vállalkozás: jelen és jövő

webshop: www.thcosmetics.phwi.hu

A Thermal Herbal Cosmetics egy izgalmas manufaktúra. Diákvállalkozás, mely iskolánk kísérleti epocha időszakában született meg. Nagyfokú érdeklődés, sok kedves ösztönzés és biztatás övezi, ezért úgy döntöttünk, kiemelkedünk a kísérleti keretektől, termékeinkkel egy nagyobb közönség számára is bemutatkozunk.

Hagyományörző tudással készítünk termálvizet, gyógyfűes kozmetikumokat testnek és léleknek. Termékeink természetes és kizárólag

növényi alapanyagokból, kőolajszármazékoktól mentesen, kíméletes eljárással, kézzel készülnek. Előnyben részesítjük városunk adottságait, miszerint Budapest a termálvizek hazája, de a helyi termelőktől származó alapanyagok is hangsúlyt kapnak. Kozmetikumaink összetevői a természetben is előforduló anyagok, nem minősülnek veszélyes hulladéknak. A termékek csomagolásakor elengedhetetlennek tartjuk az újrahasznosíthatóság szempontját.

Célunk, hogy kézműves termékeink a nagyszériás natúrkozmetikumok mellett az emberléptékű termelés igényét igazolva kapjanak helyet és vonuljanak be a köztudatba. Gyógyfűves tinktúráinkkal, balzsamjainkkal nemcsak a test és lélek egészségének megőrzését, karbantartását célozzuk meg, hanem szemléletformáló erőként lépünk föl: a természetes eredetű, közvetlen környezetünkben előforduló összetevőknek is van létjogosultsága az akadémiai orvoslás és a kozmetikai ipar által preferált, mesterségesen előállított komponensek mellett! Mikro- és makrokozmosz tisztaságra törekszünk, ezért föl hívjuk a figyelmet arra, hogy a shoppingolás posztmodern játéka helyett felelősségvállalással tartozunk minden általunk vásárolt termék fogyasztásával járó következményekért: szervezetünk, közösségünk és környezetünk szennyezéséért. Emberi tényezőket szem előtt tartó, kis szériájú termelést képviselünk, a kisembereket szólítva meg így. Célközönségünk a gondolkodó, változásra nyitott és (leendő) környezettudatos vásárló. Fontosnak tartjuk a személyes kommunikációt, illetve a korszellemnek megfelelő internetes fórumozást, diskurzust termékeinkről és az általunk képviselt szemléletről.

Tevékenységünk szűk körben zajlik. Az értékesítést kirakodóvásárokon és internetes felületen valósítjuk meg, nem tervezünk neves drogériaüzletekben és egyéb bevásárlóközpontokban való megmutatkozást. Sem termékeink, sem az általuk képviselt szemlélet nem óhajtanak túllépni önnön funkciójukon, csupán tiszta és egészséges szereket készítünk egy tisztulni képes vásárlói közösségnek.

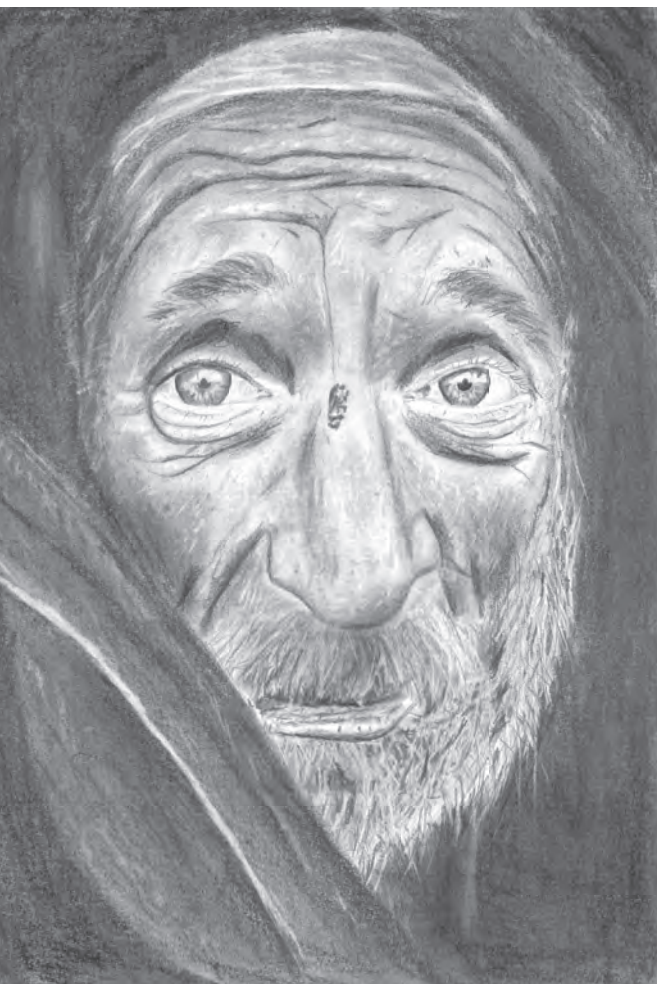
Jó egészséget kívánunk minden kedves Vásárlónknak!

a THC munkatársai

BOLDOGSÁGKERESÉS 2019

Mi a boldogság? Mi tesz engem boldoggá? Netán kiegyensúlyozottá, elégedetté? Hogyan tudnám megfogalmazni azt az érzést, melytől teljesnek, hasznosnak és egyszerűen jónak érzem magam? Hogyan lehet elérni a boldogság állapotát? Illetve hogyan tudnám jobbat tenni azokat a valószínűleg sokak által jól ismert szürkés napokat?

Mióta elkezdtem saját felelősségemnek érezni azt, hogy értelmet adjak a napjaimnak, attól a ponttól kezdve egyre több nehézséggel és megoldásra váró problémával kellett és kell is szembenézniem. Ez a boldog, önfeledt pillanatok megritkulását jelentette, és így azok sokkal értékesebbé váltak. Szóval tulajdonképpen mióta

elkezdtem keresni az életem céljait, értelmét, azóta foglalkoztat ez a téma. Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy lesz egy ilyen epocha. A legjobbkor jött.

A három hét alatt, úgy érzem, hogy a csoport tagjaival közösen vitattuk meg „az élet nagy kérdéseit”. Bele tudtunk merülni egymás és a saját gondolatainkba is. Szerintem egy nagyon jó csoport alakult ki, figyelemmel és tisztelettel hallgattuk egymás véleményét, létrejött egy olyan atmoszféra, melyben minőségi időt tudtunk napról napra eltölteni.

Hogy mit is csináltunk? Hogyan „kerestük a boldogságot”? Megpróbálom leegyszerűsítve, szavakkal lerajzolni. Fantáziát igénylő tartalom következik.

Kedves Olvasó, egy még viszonylag üres teret lát maga előtt, fiatal emberek csoportjával, akik házakat, otthonokat terveznek éppen. Kísérleteznek a szerkezettel, közösen tanakodnak, vajon hogyan állnának legbiztosabban építményeik. Beöthy Hanna, egy tapasztaltabb tagja a társaságnak, kérdésekkel, feladatokkal segíti a fiatalokat. Megmutatja, hogy ő hol talált és talál a mai napig építőanyagot ahhoz a házhoz, ami megvédi őt a viharoktól, ami menedéket nyújt neki a kritikusabb időkben. A résztvevők, a téma bölcseinek, több pszichológusnak és szociológusnak a véleményét is elolvassák arról, hogy ők milyen technikákat ajánlanak egy ilyen építkezéshez. Festenek és drámaznak, ezzel elmélyítve gondolataikat. Nem egyszerű munka ez, nagyon sok időt, energiát és tapasztalatot igényel. Ha összeomlik egy ház, nincs mese, újra kell kezdeni vagy meg kell erősíteni. Továbbá gyakori eset, hogy az egyik ház rádől a másikra, ezzel károsítva azt. Erre is nagyon kell figyelni. Egymásra! Hogy a résztvevők jobban tudjanak együtt, egymást segítve dolgozni, hetente sportos játékokkal, csapatokban fejlesztik szociális készségeiket. Én nagyon bízom benne, hogy az Olvasó, ha a jövőben esetleg ismét erre a tájra tévedne, már otthonokat, biztonságos és stabil házakat talál. De azért vigyázat! Ez a terület talán egy örök építkezés helyszíne.

Az epocha nekem sokat adott. Sikerült kikristályosítanom bizonyos készségeket, sok

összefüggést tisztábban látok. Ezek segítségével a problémákat könnyebben a nevükön tudom nevezni, aztán vagy megoldom, vagy elfogadom őket. Nincs nagy titok vagy egy tökéletes taktika, sem recept. A boldogsága mindenkinek máshol rejlik, talán legfőképpen önmagában. Szerintem igenis érdemes azon gondolkodni, hogy az ember hogyan tudja megtalálni magában és a környezetében azokat a dolgokat, melyek boldoggá teszik, nyugalommal és étellel töltik el. Ilyen kérdésekkel foglalkozni, én úgy gondolom, hogy fontos. Főleg ebben a korban, amikor magamon érzem, mennyire formálódik a személyiségem, mennyit alakul az értékrendem.

Feladatunk volt minden nap írni az úgynevezett hála-naplónkba, például arról, hogy miért voltunk az adott napon kifejezetten hálásak, milyen élmények érintettek bennünket erősebben. Vagy épp arról, hogyan sikerült gazdálkodni az időnkkel. Ezek a tudatos gondolkodásban vittek engem előre, illetve felhívták a figyelmemet a dolgok értékelésére, ami által pedig elégedettebbnek éreztem magam.

Az egyik legjobb élményem volt tapasztalni azt, ahogy a csoportban majdnem mindenki meg tudott nyílni. Olyan mondatok hangzottak el, melyek általában pozitívan leptek meg. Sokszor előfordult, hogy nem tudtam egy érzést vagy állapotot pontosan megfogalmazni, de másnak viszont sikerült. Ez a „kitalálta a gondolatomat” nekem azt jelentette, hogy nem vagyok egyedül. Ennek tudatosulása megnyugtató. Nem vagyunk egyedül!

Kozma Eszter, 11. osztály

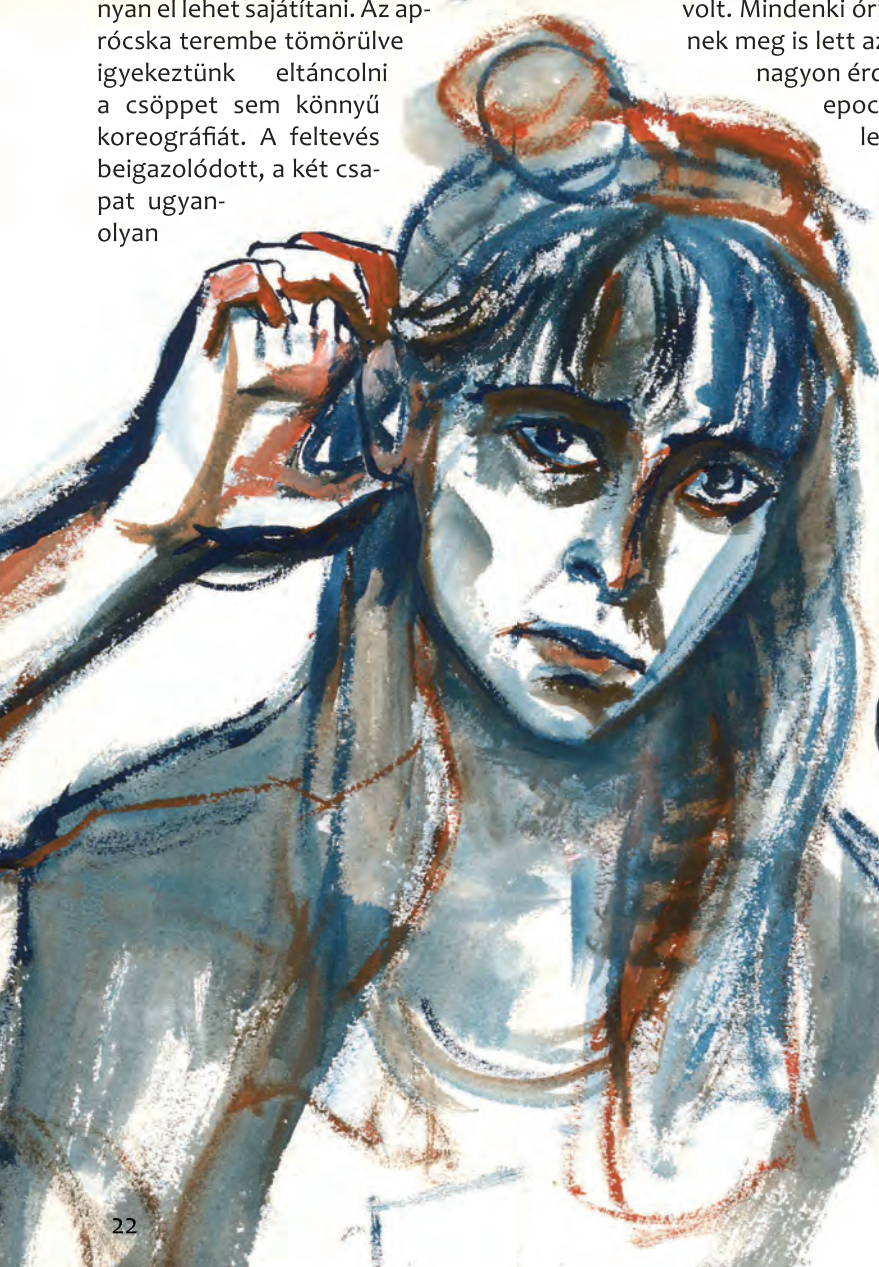

Én így gondolom, és te?

A kísérleti epocha keretein belül szociológiával foglalkoztunk. Ez egy tág téma, a három hét alatt igyekeztünk minél több ágába belekóstolni, tehát nem unatkoztunk. Az első pozitív tapasztalatom az volt, hogy a csoport szuperül tudott együtt dolgozni már a legelejétől, ebben valószínűleg szerepet játszott a sok játékos kísérlet, melyekben közösen vettünk részt. Vizsgáltuk például azt a feltevést, hogy egy táncot fizikai gyakorlással, illetve tanulmányozással ugyanolyan hatékonyan el lehet sajátítani. Az aprócska terembe tömörülve igyekeztünk eltáncolni a csöppet sem könnyű koreográfiát. A feltevés beigazolódott, a két csapat ugyanolyan

bénának bizonyult. A rengeteg érdekes kísérlet mellett, mint az epocha címe is igazolja, hangúlyosak voltak a közös beszélgetések, melyek nagyon színvonalasak voltak, mindenki szívesen osztotta meg véleményét. A művészeti és tesztórák lehetővé tették, hogy a pszichológiát kicsit más oldalról is megfigyeljük, a portfóliónak köszönhetően mindenki beleáshatta magát abba a témába, mely a legjobban érdekelt. A legizgalmasabb feladat saját kísérletünk megvalósítása volt. Mindenki óriási lelkesedéssel állt hozzá, ennek meg is lett az eredménye, az összes kísérlet nagyon érdekes volt. Örülök, hogy erre az epochára jelentkeztem, mert emellett, hogy sokat tanultunk, nagyon jól szórakoztam.

Horváth Adél

Nekem nagyon jó élmény volt a kísérleti epocha, bár az elején még nem voltam ebben biztos. Én a Marsos és a Vállalkozásos epochákat jelöltem először, de mindkettőre akkora volt a túljelentkezés, hogy újat kellett választanom. Ennélfogva először gyakorlatilag fogalmam sem volt, hogy mi vár majd rám az „*Én így gondolom, és te?*” című epochán. Az első pár nap az új helyzettel való ismerkedéssel telt, még nem nagyon voltam olyan helyzetben, hogy huzamosabb ideig más felsősökkel dolgozzak együtt.

Az epochán szociálpszichológiával foglalkoztunk, sokat beszélgettünk együtt és kisebb csoportokban, néztünk adott esetben kifejezetten megrázó videókat már megtörtént pszichológiai kísérletekről, vitáztunk és állást foglaltunk (szó szerint, egy egye-

nes

mentén állva jeleztük a véleményünket), és voltak egyéni feladatok is. A témával kapcsolatban nagyon sok jó és olvasmányos szakirodalomhoz férünk hozzá, és az egyik egyéni házi feladat keretében föl is dolgoztunk egyet.

A személyes kedvenc feladatom egy valamilyen pszichológiai kísérlet lefolytatása volt. Ez kis, 3-4 fős csapatokban történt, ahol teljesen keverve voltak az osztályok. A kísérlet egy hipotézis kidolgozásával kezdődött. A mi csapatunk hipotézise a következő volt: valamilyen jellegzetes hangulatú zene hallgatása befolyásolja a hangulatunkat, az pedig megváltoztatja pillanatnyi önértékelésünket. Ezt úgy vizsgáltuk, hogy 5. osztálytól 10.-ig kerestünk önként jelentkezőket az iskolában kísérleti alanyoknak, kiválasztottunk egy nagyon vidám és egy nagyon szomorú hangulatú zenét, valamint összeállítottunk egy kérdőívet, melyben a kitöltőnek 10-es skálán kellett értékelnie különböző képességeit. A résztvevőket három csapatra osztottuk, és külön-külön termekbe vezettük őket, ahol az első csapatnak lejátszottuk a vidám, a másodiknak pedig a szomorú zenét. A harmadik csoport kontrollként szolgált, nekik nem játszottunk semmilyen zenét. Miután minden csoport meghallgatta egyszer a zenét (a harmadik esetében nem volt ilyen fázis), újraindítottuk a zenét, és a résztvevők megkapták a kérdőíveket, a zene pedig (már ha volt) folyamatosan szólt a kitöltés alatt is. A kísérlet eredményei részben igazolták a hipotézisünket, mert valóban, a szomorú zenét hallgatók értékelték a legrosszabbul magukat, viszont nem hogy nem tudtuk kimutatni a vidám zenét hallgatók előnyét, de a zene nélküli csapat tagjai egyértelműen jobban értékelték magukat mindenkinél. Elképzelhető, hogy azért történt, mert Bob Marley-től az *A Lalala Long* című szám, melyet vidámként használtunk, negyedszerre hallgatva inkább volt idegesítő, mint felemelő.

Végeredményben nagyon örülök, hogy úgy hozta az élet, hogy erre az epochára kerültem be.

Édes Marcell

Hang-szerelés kísérleti epocha

A három hét során lehetőségünk volt betekinteni a frekvencia, hanghullám és felhangrendszer közelebbi ismereteibe.

Különböző, viszonylag egyszerűen elkészíthető, de felettébb egzotikus hangzású eszközök működését tanulmányoztuk.

Az epocha során próbálkoztunk közös éneklésekkel, kottaolvasásokkal; többé-kevésbé sikerrel.

Sajnos Áron hiánya miatt némelyik feladat stresszebben alakult, de végül még egy plusz órával is gazdagíthattuk tudásunkat.

A hangszereink elkészítése a tervezettnél kicsit hosszabb időt vett igénybe, de az utolsó napra majdnem az összes eszközt használhatóvá alakítottuk.

Emiatt a csúszás miatt talán a kelleténél kevesebb idő maradt a közös játékok tökéletesítésére.

Az osztályok keverése szerintem nagyon izgalmassá tette a feladatokat, és érdekes volt a megszokott iskolai környezetből új emberekkel is együttműködni.

Nagyon pozitív volt az, hogy majdnem minden nap 14:00-kor végződhetett a tanítás, habár egész nap mindössze két tárggyal foglalkozni kicsit fárasztóvá vált.

Összességében egy nyugodt, kicsit kiszámíthatatlan, de élvezetes epochát zártunk.

Székely Rozi

Nyelvi kísérleti epocha

– Evés-ivás Budapesten

Az epochában résztvevők feladata az volt, hogy elmenjenek a számukra kisorsolt/kijelölt budapesti vendéglátóhelyekre, írják le pontosan, hogyan lehet odajutni tömegközlekedéssel, készítsenek az illető üzlet környékéről, a városnegyedről rövid leírást, részletesen mutassák be a helyiséget, foglalják össze, mit tapasztaltak ottjártukkor, és igyekezzenek szerezni egy jellegzetes receptet onnan. Végül ezeket másnap fordítsák le németre és/vagy angolra egy közös megbeszélés keretében. Kisebb-nagyobb, változó összetételű csoportokban ügyködve, szerencsés esetben minden napról mindenkinek kikeverkedett egy leírás, egy szöszedet és egy recept. A „nyelvi” szót meglehetősen tágan értelmeztük az epocha összeállításánál: nemcsak azt szerettük volna, ha összegyűlik egy csomó német meg angol kifejezés a vendéglátás témaköréből a résztvevők füzetébe, hanem ha valaki belevág velünk ebbe a projektbe, az nyitott szemmel járja be Budapest (főként Pest) belső kerületeinek mellékutcait, megszólítson és szóra bírjon a vendéglátásban dolgozókat, beszélgessen velük, kicsalogasson belőlük recepteket, majd mindezt ültesse át úgy angolra és németre, mintha blogot írna a tapasztalatairól.

Budapest, hál'istennek, igen tarka képet mutat gasztronómiai szempontból, ezért olyan helyeket választottunk ki, amelyek valahogyan egyediek, érdekesek, újak, és akár külföldiek és diákok

érdeklődésére is számot tarthatnak. Az első alkalommal a gyerekek kis kávézókat és teázókat kerestek föl, aztán érdekes, egyedi cukrászdákat és kézműves pékségeket, majd a most divatos street food üzletekbe mentek. Természetesen a hungarikumnak számító romkocsmák sem maradtak ki. Az utolsó alkalom a nagyon elegáns, akár Michelin-csillagos éttermeké lett volna, ha ezek közül bármelyikbe is egyáltalán beengedik a diákjainkat... Sok és sokféle tapasztalatot gyűjtethett az, aki végigjárta ezeket a helyeket! :)

Beiktattunk két mozizást is az epochába: az egyik egy német film volt, *Bella Martha* a címe, a másik pedig ennek az amerikai remake-je *Ízlések és pofonok* (*No Reservations*) címmel. A két film alapvetően ugyanazt a sztorit kétféle szemléletmóddal, kétféle filmművészeti felfogásban, kétféle ízléssel mutatta be. Ez is érdekes összehasonlításokra adott lehetőséget. Illetve rengeteg német és angol konyhai szakszó és szakkifejezés felszedésére. :)

Még rengeteg ötletünk maradt az epochára: elkészíthettük volna a recepteket, csinálhattunk volna kis videókat az egyes üzlettípusokról, kitalálhattunk volna egy saját vendéglőt, lehetett volna gasztronómiai témákat keresni mindenféle művészeti ágba – de hát arra kellett volna még legalább két hónap... Next time, perhaps!

Rohály Krisztina, Gál Kriszta

Mozsár Café

Das Café befindet sich in Budapest in der Nagymező Straße 21.
Man kann natürlich einen Tisch reservieren, Tel.:+3618981115

Es ist ziemlich gut erreichbar; vom Széll Kálmán Platz muss man mit der Straßenbahn bis Oktogon fahren. Von dort muss man bis zum Liszt Ferenc Platz spazieren, und durch die Nagymező Straße gehen. Da, um die Ecke findet man das Mozsár Café.

Was können wir erwarten?

Das Café ist sehr stimmungsvoll, beim Eintritt sieht man sofort, wie modern die Einrichtung ist. Die Musik spielt, alles ist sehr sauber und man kann sogar Zeitungen kaufen. Die Umgebung ist auch gut. Das Café liegt im VI. Bezirk, an der Ecke der Nagymező und der Mozsár Straße. Die Häuser wurden hier in verschiedenen Stilen gebaut, in der Nähe befindet sich auch die Musikakademie.

Neben der Modernität des Cafés, sieht man auch ein bisschen Underground Stil. Vor 15 Jahren war dort ein Kasino.

Im Café findet man eine große Theke, mit Barstühlen und Bänken. Die Speisekarte sieht überhaupt nicht so gut aus, es besteht nur aus mehreren Blättern, die zusammengeheftet sind. Die Speisekarte enthält alle Sorten von Gerichten, Suppen, Getränken.

Man stellt sich die Frage: muss man Trinkgeld geben? Naja... Die Kellner sind großteils homosexuell, aber wenn einen das nicht stört, kann man ruhig Trinkgeld geben, man wird dafür nicht verprügelt. Und zuletzt muss man noch sagen, dass das Café ziemlich berühmt ist, viele Leute gehen dorthin zu Mittagessen.

Aber uns schauten sie komisch an, ich nehme an, dass Schüler diesen Platz nicht oft besuchen.

Street Cakes

Today we have been trying out Street Cakes, and it was awesome!!!

First of all, let me tell you where you can find it: It is in the 6th district, Andrassy út 61, and it is really easy to find because you just need to get on tram number 4 or 6, and get off at Oktogon station. From Oktogon you just need to walk 5 to 8 minutes and it will be right opposite to Terror Háza.

It is a small and friendly place, when you go inside, right in front of you there is the counter, where there are (in our case) two kind and helpful shop assistants. At the counter there is the menu, and a customer can decide if they want a chimney cake or a waffle, and what kind of fillings they would like (it's a very tough decision). And you can drink coffee or tea too.

We ordered and sat down inside. There were just 3 or 4 tables, it was really cosy and nice, pictures on the wall and fancy pillows on the chairs, and upstairs a nice and clean toilet. A few minutes later the waitress brought out our order so finally we could taste it. It was delicious! It really was, but also it was so sweet that neither of us could eat up the whole thing.

After all I can say that it was a bit expensive, but it was totally worth it, and I think you all should try it at least once, if you have the opportunity. It is nice and comfortable and the food is awesome!

Opening hours:
weekdays: 11:00-19:00
weekends: 12:00-20:00

Megkérdeztük...

Egy középtagozatos diák,
egy gimnazista, egy szülő,
egy tanár és négy kérdés,
amelyre válaszolnak.

1. Melyik a kedvenc társasjátékod? (Hagyományos társas, nem online.) Miért pont az?
2. Szerinted miben kellene változnia az oktatási rendszernek?
3. Mi a véleményed a ma divatos alternatív étkezési szokásokról?
4. Ha elhagyhatnád az egyik rossz tulajdonságodat, melyik lenne az, és miért?

Aal Rin

1. Kedvenc társasom a Stratego. Ez egy stratégiai játék, mely Magyarországon annyira nem lett népszerű. A játék arról szól, hogy csapatokat kell mozgatni, melyek Napoleonos kinézetűek. A játék elég bonyolult, de röviden összefoglalva az a lényeg, hogy legyőzd az ellenséges csapatokat és megtaláld az ellenség zászlaját. Ez egy 2 fős játék, és kb. 40 perc hosszú.

2. Szerintem az oktatási rendszernek úgy kéne változnia, hogy a diákoknak több szabadságuk legyen abban, hogy miket tanulnak. Arra gondolok, hogy lehessen kettő különböző epochából választani, pl. fizika vagy biológia. Ez arra lenne jó, hogy a diákok előre el tudják dönteni, milyen pályát választanak gimmi után, és jobban haladnak a választott tantárgyból, és így előnyre tehetnek szert.

3. A ma divatos alternatív étkezési szokásokról azt gondolom, hogy nehéz lehet megvalósítani. Korlátozó, ha másoknál akarunk enni vagy inni. Azonban egészséges és nagyon természetpárti, ezért azokat, akik így étkeznek, csak támogatni tudom.

4. Talán azt hagynám el, hogy folyton elhalasztom a tanulnivalót az utolsó pillanatra, és inkább szórakozom. Ez sajnos néha kínos, leégésekbe kerül, összezsapott munkákba, amire nem vagyok büszke. Én ezt hagynám el magamból.

Bárány Kristóf

1. Az utóbbi időben ritkán volt alkalmam társasjátékozásra. Viszont ha játszom, szeretem, ha nagyobb társaság veszi körül az asztalt. A stratégiai játékokat kedvelem, mert a játék kimenetele nem a szerencsén múlik, hanem a gondolkodáson, tervezésen, taktikázáson. Ilyen játék például a Carcassone, de szeretem még a Monopolyt is. Ez olyan, mintha felnőttként, üzletemberként lehetőséget kapnék jelentős összegek sorsa felett dönteni. Valamint a rossz befektetések következményeit viselni.

2. A kérdés az, hogy melyik oktatási rendszerre gondolunk. Kizárólag Waldorf-iskolába volt és van szerencsém járni, így az állami oktatási rendszerről nincs személyes tapasztalatom. Hallomásból természetesen eljut hozzám néhány számomra meglepő információ családi, baráti körből.

Kis unokaöcsém például másfél hónap után iskolát váltott, annyi negatív élmény érte őt. Több barátom is túl van már iskolaváltáson, de megpróbáltatásai az új helyen sem értek véget. Főként a számonkérések, értékelések, osztályzások okoznak stresszt.

3. Étkezési szokás alatt az étel elfogyasztási módja jutott először eszembe, és sajnos azt kell hogy mondjam, nagyon nem tetszik ahogy sokan „étkeznek”. Az sem tetszik, hogy a menzán csak kérésre kapok kést, holott természetesnek kellene lennie, hogy az ebédet késsel és villával fogyasztjuk. A másik téma, az étrend kérdése. Személy szerint húst hússal eszem, gyümölcsöt viszont semmilyen formában, soha. Éppen ezért tiszteletben tartom azt, ha valaki valamilyen meggyőződés miatt nem fogyaszt el valamit.
4. Ez nehéz kérdés. Az embernek nehéz megneveznie bármely rossz tulajdonságát, tudva, hogy erről többen olvasni fognak, ráadásul a szűk környezetemben. Ezért ezt a kérdést passzolom.

Katona András

1. Gyerekkoromban nagyon szerettem a Gazdálkodj okosan! nevezetű társasjátékot. Jóval később tudtam meg, hogy ez egy lebutított változata volt a korábbi, amerikai eredetű Monopoly-ból magyarított Capitaly-nak. Ha a kártyát is ide számoljuk, akkor a rikiki a kedvencem. Azért szeretem, mert nem túl bonyolult játék. (Még én is megértem!) Különböző korú gyermekeimmel együtt játszható. Azonkívül nem kötött a résztvevők száma. Játshatják hárman, vagy akár tizenhárman!
2. Annak örülnék, ha a magyar oktatási rendszer közelítene a finnhez. Netán lekopírozná! (Lásd: Fürjes Gabriella: *Mint a finnek*, in: ifjújság 2018. február/március)
3. Én a kiegyensúlyozott, vegyes táplálkozás híve vagyok. Tiszteletben tartva mások eltérő véleményét, nem gondolom, hogy szerteágazó civilizációs nyavalyáink kizárólagos megoldása az alternatív étkezésben rejlene.
4. Ennél a kérdésnél a bőség zavarával küzdök! Gyakran túlvállalom magam, mert nehezen mondok nemet. Ezért kevés időm jut a gyerekeimre, a rekreációra.

Karlócai Renáta

1. Erre a kérdésre nem tudok röviden válaszolni, mert nagyon szeretek társasjátékozni! A teljesség igénye nélkül: az Activity örök, mert bárhol bárkivel és sokféle verzióban játszható. Ha új emberekkel gyors játék, akkor Camel Cup, mert hamar elmagyarázható/megérthető, és a játékmenet is gyors. Ha barátokkal hosszan, akkor kártyajátékok (pl. kanaszta vagy tarokk), Ticket to Ride vagy Fedőnevek. A legújabb kedvenc pedig a karácsonyra kapott Azul, mert egyszerűen nagyszerű.
2. Nagyon leegyszerűsítve, amit gondolok erről: egyrészt az iskolákban a gyerekeknek nem a tananyagot kéne a fejükbe verni, hanem meg kéne tanítani őket gondolkodni, kérdezni, illetve arra, hogy hogyan rendszerezék és használják jól azt a rengeteg információt, ami körülveszi őket. Ez szerencsére ebben az iskolában elég jól működik, de szerintem alapnak kellene lennie mindenhol, ahol gyerekekkel foglalkoznak. Másrészt pont a fentiek fényében, a pedagóguspályára készülöket komoly pszichológiai alkalmassági vizsgának kéne alávetni, és csak azt engedni tanítani, aki megfelel. Cserébe ezeket az embereket sokkal jobban meg kéne becsülni anyagilag és szakmai presztízs szinten is.
3. Szerintem mindenki egyen azt, amit szeretne, ne egyen azt, amit nem szeretne, és ne akarjon meggyőzni másokat a saját igazáról. De a csokitorta finom!
4. A lustaság, mert nehezen szánom rá magam, hogy elmenjek azért a csokitortáért :)

Új Komáromi-híd Látogatóközpont

Programajánló kintre-bentre

Legutóbb egy olyan kirándulásról írtam, ahol az ember ugyan kis mértékben, de megváltoztatta a természetet azért, hogy azt a városlakóknak vonzóvá és élvezhetővé tegye. Most egy olyan helyet ajánlok, ahol az ember saját céljaira alakítja át, építi meg a környezetét. Amikor utazunk valahova vagy akár csak átmegyünk Pestre, természetesen vesszük, hogy hidak ívelnek át a Duna felett,

melyeken át tudunk menni a túloldalra. Bele sem gondolunk abba, hogy mekkora nagy vállalkozás egy ilyen hidat megtervezni és felépíteni. Ebbe a folyamatba enged betekintést az Új Komáromi-híd Látogatóközpont. A látogatóközpont minden hónap utolsó szombatján, előzetes bejelentkezéssel, ingyenesen látogatható. A Látogatóközpont Facebook-oldalán minden információ megtalálható. A Duna felett átívelő, 600 méter hosszú, egyiptonos, ferde kábeles híd Komáromtól nyugatra épül. Hogy ez mit is jelent pontosan, azt részletesen megtudhatjuk az előadáson. Az biztos, hogy egy roppant impozáns híd lesz, amely jellegében hasonlít a Megyeri hídhoz és a pozsonyi Szlovák

Felkelés hídjához. A hídon kétszer egy forgalmi sáv lesz az autók számára, valamint kerékpárút és gyalogosjárda. Az építkezés 2017. októberében kezdődött, és várhatóan 2020-ban fejeződik be.

A Látogatóközpont legkönnyebben autóval közelíthető meg. A Budapest felől érkezőknek keresztül kell menniük Komáromon, majd a települést elhagyva egyrészt már látható az építkezés, másrészt táblák jelzik, hogy merre található a Látogatóközpont. A bemutatás az alapinformációk után egy rövid animációval kezdődik, amelyben részletesen elmesélik, hogy hogyan zajlik a híd építése, hogyan készítik el a pillérek alapozását, milyen nehézségekkel kell megbirkózniuk az építőknek, hogyan készülnek az árvizekre, miért jelent gondot az alacsony vízállás, hogyan tudják biztosítani a folyamatos hajóforgalmat, és még számtalan kérdésre választ kaphatunk. Aztán láthatunk fényképeket az építkezés korábbi szakaszairól, és részletes tájékoztatást kapunk arról, hogy hogyan, milyen ütemben folytatódik az építkezés. Megnézhetünk egy 3D-s nyomtatóval készült makettet, és az emeleten egy legóból készült modellt is. Ki lehet menni a teraszra, ahonnan élőben is megfigyelhetjük az építkezést és a bemutatás vezetőjétől az időközben felmerült kérdéseinkre is választ kaphatunk.

Jó szívvel ajánlom ezt a programot kis- és nagygyerekeknek is, mert mindenki számára érdekes és látványos program. Ráadásul a leglátványosabb részek, a hídelemek beemelése a magyarországi oldalon éppen most következnek majd. És ha már ilyen messze elautóztatok, akkor azt javaslom, hogy a Monostori Erődöt is nézzétek meg.

Lőrinczné Deák Eszter

THERMAL HERBAL COSMETICS

S
U
D
O
K
U

zwei	fünf		drei	neun		acht	sechs	
eins								
sechs		drei	eins			fünf		
vier		sechs			zwei	drei		
	zwei		sieben		vier		eins	
		neun	fünf			zwei		vier
		acht			drei	eins		sechs
								fünf
	drei	eins		sechs	neun		zwei	acht

Labirintus *Hilf der Biene die Blume zu finden!*

